

KAŻDY Z NAS JEST INNY 2

KARINA MUCHA
IWONA PIETRUCHA
ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Każdy z nas jest inny 2

Cel główny:

kształtowanie pozytywnych postaw i przełamywanie stereotypów funkcjonujących w odniesieniu do osób niepełnosprawnych.

Cele szczegółowe:

dziecko uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych, wczuwa się w emocje i uczucia osób z najbliższego otoczenia, wyraża szacunek wobec innych osób i, przestrzegając tych wartości, nawiązuje relacje rówieśnicze, wyraża swoje rozumienie świata za pomocą komunikatów pozawerbalnych.

Metoda projektu:

Techniki: ćwiczenia pantomimiczne, rozmowa, zabawa ruchowa, burza mózgów, opowieść ruchowa.

Formy pracy: praca z całą grupą, praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: książka związana z tematem, stopery dla wszystkich dzieci, nośnik danych, odtwarzacz, ilustracje, kolorowe klocki, dzwoneczek.

Opis przebiegu zajęć: nauczyciel czyta fragment książki Agaty Battek *Wycieczka do jaskini* – ilustruje tekst. Rozmowa o treści opowiadania. Dzieci ostatecznie dochodzą do wniosku, że bohaterami książki są również dzieci niesłyszące lub niedosłyszące. Dźwięki lasu – słuchanie nagrania z odgłosami lasu, rozpoznawanie dźwięków. Następnie słuchanie nagrania ze stoperami w uszach. Rozmowa na temat odczuć: „Jak można żyć, nie słysząc świata?”. Ćwiczenia pantomimiczne: 1) chętne dzieci w parach wcielają się w role osób niesłyszących, wykonując zadania bez użycia słów należy przekazać określone informacje, np. „Chce mi się pić”, „Lubię cię”, „Kup mi loda”, „Muszę iść do toalety”, „Boli mnie głowa” itp.; 2) nauczyciel wymawia proste wyrazy bezgłośnie – zadaniem dzieci jest odczytanie ich z ruchu ust; 3) „Budujemy wieżę z zielonych klocków” – wyszukujemy tylko klocki w kolorze wskazanym przez dziecko, pokazujemy gest wskazania na przedmioty, o których mówimy, i powtarzamy gest: „daj taki sam klocek”. Po ćwiczeniach chętne dzieci opowiadają o swoich odczuciach – czy proste jest wykonywanie czynności, gdy się nie słyszy? Język migowy – nauczyciel wyjaśnia, do czego służy, i prezentuje za jego pomocą kilka prostych wyrazów. Dzieci wymyślają swój pseudonim i pokazują go gestem – znakiem migowym. Zabawa ruchowa „Taniec”. Dzieci próbują również tańczyć do znanej melodii, najpierw ją słysząc, następnie ze stoperami w uszach. Nauczyciel opowiada o tym, że osoby z niepełnosprawnościami mają doskonale wyczulone inne zmysły, osoby niesłyszące „czują” muzykę drganiami i mają niesłychane poczucie rytmu. Oglądanie ilustracji przedstawiających sytuacje dnia codziennego: śpiącą osobę, płaczące w łóżeczku dziecko, bawiące się dzieci na szkolnym boisku w szkole dla głuchych. Pytania nauczyciela: „Zastanówcie się, co

obudzi śpiącą osobę? Jak mama usłyszy płaczące dziecko? Jak nauczyciel zawoła dzieci, jeśli nie słyszą?”. Burza mózgów – zadaniem nauczyciela jest doprowadzenie do wniosku, że można wykorzystać specjalne urządzenia z sygnałem świetlnym: budzik, który mocno świeci zamiast dzwonić, intensywnie świecący czujnik płaczu, światło zamiast dzwonka na lekcje. Zabawa w kole „Dzwoneczek” – siedzące w kole dzieci podają sobie z ręki do ręki mały dzwoneczek, w taki sposób, by on nie zadzwonił. Czytanie opowiadania związanego z niepełnosprawnością dzieci – zaproszenie do czytania rodzica bądź pracownika przedszkola. Rozmowa na temat treści opowiadania. Opowieść ruchowa „W lesie”. Nauczyciel opowiada, że znajdujemy się w lesie, gdzie należy zachowywać się bardzo cicho, by nie płoszyć zwierząt. Idziemy cicho po leśnej drodze, na palcach poruszamy się wśród szeleszczących liści, przedzieramy się przez krzaki, przechodzimy przez kałuże itp. Dzieci naśladują zdania z opowieści, poruszając się po sali bardzo cicho.

Samooceana: rozmowa na temat samopoczucia dzieci podczas zajęć. Co było proste, co trudne do wykonania? Jak to jest, gdy nie można słyszeć dźwięków świata?

Komentarz metodyczny

Do cyklu zajęć o niepełnosprawnościach polecam literaturę i pomoce Fundacji Verba (<http://fundacjaverba.org.pl/>) oraz książkę Agnieszki Kossowskiej *Duże sprawy w małych głowach*.